

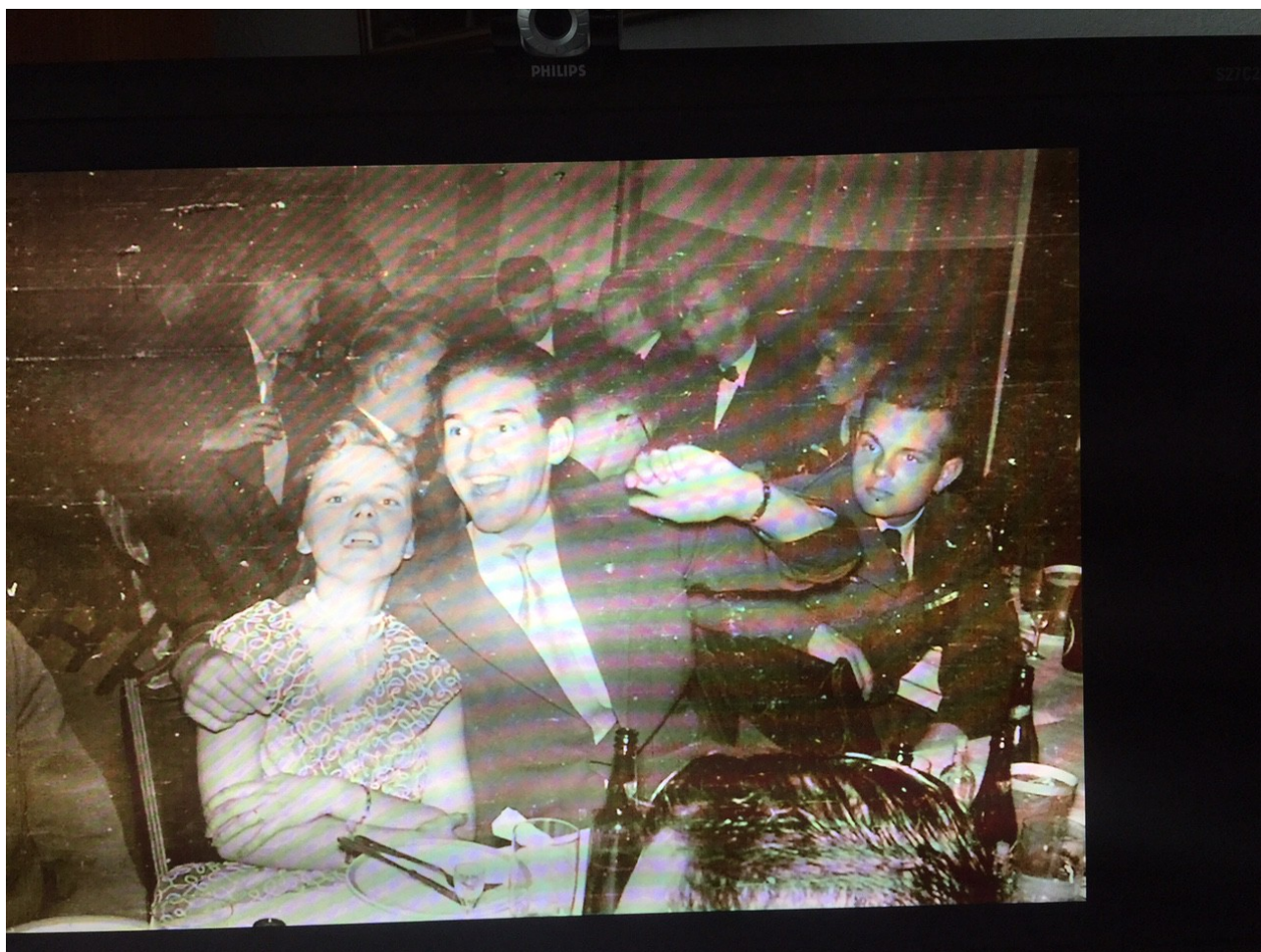
Kadetudveksling i halvtredserne.

Etableringen af Nato i efterkrigstiden medførte mange tiltag med internationalt islet. Belært af det tyske luftvåbens udvikling, forstod de forskellige NATO luftvåbens ledelser, at unge med en basistræning i svævefly, havde en langt mindre frafalds procent under uddannelsen til kampfly i forhold til unge, der ikke havde en erfaring med opdrift, glidevinkler og landingsteknik.

Det medførte en udveksling af kadetter i de respektive flyvevåbner (for Danmarks vedkommende nærmest udelukkende svæveflyvere) i form af et par ugers sommer ophold i et andet NATO land. Og transport og ophold var gratis for de heldige.

Samtidig var flyvelotteriet etableret i Danmark, lodderne i høj grad solgt via svæveflyveklubberne, der fik andel i overskuddet i form til antal solgte lodder.

Fra Aviator husker jeg at Torben Kaj Nielsen og Historie Kaj i respektive år kom til USA, Finn Kaj Nielsen kom til Canada og Hylde til Holland. Aviators bestyrelser valgte kandidater til NATO tur blandt de medlemmer, der ville og som havde solgt flest lodsedler for flyvelotteriet.

Ovennævnte foto som Jørgen Hovaldt har sendt fra Florida (hvor han har boet i

mange år) kalder pludselig mange erindringer frem

Fra venstre ses Inge, født Poulsen, gift Grützmeier, Jørgen Hovaldt og en amerikansk cadet.

Inge og jeg blev gift og flyttede til København i 1959 (sygdom gjorde at jeg mistede hende primo 1997).

Jørgen flyttede til København og fandt en amerikansk pige som han blev gift med, og som desværre ikke er mere).

De amerikanske cadet husker jeg ikke navnet på. Til gengæld erindrer jeg at jeg havde 2 canadiske cadetter boende hjemme hos mig i de par dage, deres visit varede i Aalborg. (Mine forældre var meget tolerante når jeg holdt svæveflyvefest eller andre sammenkomster hjemme). De to canadier hed Ken Anderson (danske aner) og Bill (efternavnt glemt) og de havde med deres rejsefæller et brag af en weekend i Aalborg. Lørdag bustur til Blokhus og lørdag aften den helt store fest i sidebygningen til den store hangar, som Aviator havde fået lov at låne. Der var lange borde og mad udefra, dansegulv med gramofonen placeret i en kravlegård til små børn og en lang bar. De unge fra Amerika var ikke vandt til stærke drikke i samme omfang som vi danske, så der var basis for voldsomme tømmermænd senere.

Da vi hen på natten stod uden for hegnet og ventede på en taxa, tumlede Ken pludselig ind i en træbeplantning, kastede op og tabte hans briller! Vi nåede at finde brillerne inden taxaen kom og så en længere snak med taxachaufføren for han var ikke glad for at have Ken med.

Søndag startede stille med om aftenen var vi alle i restaurant Kilden, hvor gæsterne drak moderat men til gengæld indtog dansegulvet og lærte os de seneste danse fra Amerika.

Super aften.

PS: Da Inge's og mine børn var store nok, gik Inge for alvor i gang med skoling og fik S nr 1703 i 1971.

Mere PS: Jeg blev indkaldt til 18 mdr værnepligt sommeren 1956. Hvorfor Aviators bestyrelse indstillede mig til året kandidat til en kadetrejse forstår jeg ikke. Guderne skal vide at jeg er en dårlig sælger og jeg solgte kun lodsedler til den nærmeste familiekreds.

Men de indstillede mig og i sommeren 1957, hvor jeg var placeret på regnskabskontoret på Flyvestation Aalborg, søgte jeg om 14 dages orlov for at deltage i en Nato udvekslingsrejse.

Få dage efter stod Flyvestationens oberst (navn glemt) og jeg alene på hovedbygningens toilet. Han spurgte om jeg hed Grützmeier og havde søgt orlov? Det bekræftede jeg og så fortalte han, at han var udtaget til at være leder af det danske udvekslingshold samme år.

Han spurgte venligt om jeg ville være meget ked af at søge igen til næste år i stedet for år? For han ville ikke få tilbuddet næste år.

Jeg forstod godt at det kunne være hæmmende for ham at have en værnepligtig fra

hans kontorområde med på holdet. Så kunne ham jo ikke slappe af og nyde turen. Så jeg sagde med det samme, at det ville jeg gøre.

Tilfældigvis blev jeg kort efter udnævnt til korporal med ret til sove hjemme, noget der uhørt, da jeg på Intendantur Korpset skole havde fået dumpekarakter i faget: ”Anlæg til Korpsets tjeneste” i og med jeg blev beordret til at sidde med kold pibe i munden, så kunne læreren høre at jeg sov, når piben ramte bordet.

Jeg syntes at tjenestens regnskabssystemer var håbløst forældede, og de, der fik høje karakterer blev kommanderet på sergentskole med risiko for 24 mdr tjeneste i stedet for de normale 18 mdr.

Så jeg kom ikke til USA – dengang.